

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 586/2017-22

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 5. októbra 2017 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej (sudkyňa spravodajkyňa) a zo sudcu Lajosa Mészárosa predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátkou JUDr. Annou Čukanovou, Hany Meličkovej 26, Bratislava, ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky, porušenie práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 2 K 18/2007 a jeho uznesením z 9. marca 2010, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. augusta 2017 doručená sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48

ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), porušenie práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 K 18/2007 (ďalej len „napadnuté konanie“) a jeho uznesením z 9. marca 2010 (ďalej len „napadnuté uznesenie“).

Zo sťažnosti a z jej prílohy vyplýva, že okresný súd vyhlásil konkurz na majetok dlžníka [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „dlžník“).

Sťažovateľ poukazuje na to, že do predmetného konkurzu si prihlásila svoju pohľadávku aj [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „[REDAKOVANÉ]“), a to istinu v sume 151 986 476 Sk a úroky z omeškania v sume 30 647 627,02 Sk. Z argumentácie sťažovateľa vyplýva, že spochybňuje právny titul uvedenej pohľadávky a aj jej zabezpečenie, výšku a poradie (*„Prihláška zabezpečeného veriteľa nespĺňa procesné predpoklady ani čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti, poradia, výšky, zabezpečenia zabezpečovacím právom, mala byť správcom popretá.“*). Sťažovateľ v tejto súvislosti poukazuje na to, že *„Úverová zmluva č. [REDAKOVANÉ] zo dňa 23. 11. 2001 v znení neskorších dodatkov, (hoci podľa Navrhovateľa – Sťažovateľa ide o právny titul), ktorej účastníkom Navrhovateľ – Sťažovateľ ani jeho právni predchodcovia nie sú, jej obsah a podmienky nepoznajú, určenie pohľadávky nie je označením dlžníka, právnych predchodcov Navrhovateľa – Sťažovateľa, a prihláška č. 1 Zabezpečeného veriteľa v zmysle uvedeného nezodpovedá Zmluve o zriadení záložného práva na nehnuteľnosti ZN č. [REDAKOVANÉ] pod [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] k. ú. [REDAKOVANÉ], nakoľko z jej čl. I. čl. II. bod 2 písmeno a) vyplýva, Zabezpečený veriteľ [REDAKOVANÉ] ako záložný veriteľ nemá zabezpečenú pohľadávku z úveru poskytnutého úverovou zmluvou č. [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] zo dňa 23. 11. 2001 v znení neskorších platných dodatkov, teda tak, ako to uvádza v prihláške, ale má zabezpečenú pohľadávku len na základe úveru poskytnutého úverovou zmluvou č. [REDAKOVANÉ] zo dňa 23. 11. 2001, pričom v dodatku č. 7 je s*

konečnou platnosťou upravená aj doba splácania úveru. (Okresný súd v Banskej Bystrici nevie, o čom rozhoduje, ak dovoľí od 20. 12. 2007 viesť v súdnom spise a v správcomskom spise 2 K 18/2007.)

exekučným titulom podľa prihlášky č. 1 je:

- Notárska zápisnica č. N 676/2003, NZ 120429/2003 zo dňa 15. 12. 2003, o uznaní dlhu z úverovej zmluvy č. [REDAKOVANÉ] zo dňa 23. 11. 2001 v znení platných dodatkov č. 1 až 7. Účastníkom predmetnej notárskej zápisnici Navrhovateľa – Sťažovateľa účastníkmi nie sú,

- Notárska zápisnica č. 3/2004 zo dňa 02. 01. 2004,

Podľa prihlášky veriteľa pohľadávky, druh zabezpečovacieho práva – záložné právo, v hodnote zabezpečenej sumy 187 019.240,56.- Sk, právny dôvod vzniku zabezpečovacieho práva:

- Zmluva o založení pohľadávok ZP č. [REDAKOVANÉ] z 4. 11. 2003, ktorej obsah Navrhovateľa – Sťažovateľa nepoznajú, jej účastníkom nie sú,

- Zmluva o zriadení záložného práva na nehnuteľnosti ZN č. [REDAKOVANÉ] pod [REDAKOVANÉ], ktorej účastníkom nie sú...

... Sťažovateľ má za to, zabezpečený veriteľ [REDAKOVANÉ], t. č. [REDAKOVANÉ] nemá v konkurznom konaní č. 2 K 18/2007 právo uspokojiť svoju pohľadávku speňazením majetku Navrhovateľa – Sťažovateľa ako je aj nižšie uvedené.

Postavenie zabezpečeného veriteľa [REDAKOVANÉ], t. č. [REDAKOVANÉ] je zaniknuté zo zákona (§ 27 ods. 5 ZoKR, vid' ust. § 28, § 29 ZoKR podľa textu nižšie).“.

Sťažovateľ zároveň poukazuje na to, že jeho rodičia ako jeho právni predchodcovia prihlásili do konkurzu svoju pohľadávku v sume 5 446 092,20 Sk na základe „právneho dôvodu vzniku pohľadávky zmluvy o budúcej zmluvy o prevode práv a povinnosti zo zmluvy o výstavbe domu... zo dňa 16. 08. 2002, (kedy záložné právo na rozostavanú stavbu nebolo písomnou formou a vkladom do katastra nehnuteľnosti vzniknuté) v zmysle jej dodatkov a na jej základe úhrady záloh za kúpnu cenu bytu a nebytového priestoru...“.

Sťažovateľ tiež uvádza, že jeho rodičia sú od 4. apríla 2008 žalovanými vo 4. rade v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 26 Cbi 46/2008 „o určenie neúčinnosti

právneho úkonu Dohody o zmene dispozičného usporiadania... zo dňa 10. 10. 2006, vedenej na [REDACTED] k. ú. [REDACTED] pod [REDACTED] a o určenie povinnosti vydať predmet svojho vlastníckeho práva do oddelenej podstaty zabezpečeného veriteľa [REDACTED].“ napriek tomu, že „od 1. 04. 2008 svoj predmet vlastníckeho práva Darovacou zmluvou darovali Navrhovateľovi – Sťažovateľovi, a Správca podľa § 62 ZoKR Darovacej zmluve neodporuje...

... najmä, hoci na [REDACTED] k. ú. [REDACTED] bola plomba, katastrálny odbor dovolil počas plomby ohľadom zákonnosti zápisu Dohody [REDACTED] Správčovi dňa 2. 04. 2008 poznačiť na súkromnoprávnej listine Dohode... jeho úradnú pečiatku, majetok podlieha konkurzu... a s tým sú spojené do podania tejto ústavnej sťažnosti problémy, nakoľko správca sa snaží zvrátiť tento právny stav tak, že Dohoda .. je neplatný právny úkon, pretože vie, Katastrálny odbor protestu Pd 16/2007 s konečnou platnosťou až v roku 2009 nevyhovel, a už pozná jeho odôvodnenie, porušenie právnej istoty.“.

Sťažovateľ ďalej uvádza, že správca konkurznej podstaty uverejnil 26. novembra 2008 v Obchodnom vestníku «zápis majetku Navrhovateľa do súpisu majetku podstaty so spornou poznámkou z dvoch dôvodov, majetok zabezpečujúci záväzky úpadcu (§ 67 písmeno c) ZoKR, majetok nadobudnutý na základe neplatného úkonu (§ 80 ods. 2 ZoKR) toho istého, ktorému odporuje ako platnému, Dohode... Správca dňa 2. 04. 2008 podľa § 28 ods. 6 zákona č. 162/1995 Z. z... nenahliadol do evidencie doručených návrhov na vklad a nezistil odo dňa 1. 04. 2008 doručený návrh na vklad Darovacej zmluvy, z ktorej vyplýva: „Darcovia vyhlasujú, že ručia za výlučnosť a neobmedzenosť svojho vlastníctva k celému daru, že na žiadnej časti predmetu daru neviaznu žiadne ťarchy, dlhy, vecné bremená, reštitučné nároky, iné právne povinnosti, a že nie je ani zaťažovaný záložným právom..., čo preukazujú aktuálnym listom vlastníctva, je zjavné, že [REDACTED] (záložné právo) sa v Darovacej zmluve nenachádza, nakoľko v danom čase bolo záložné právo k rozostavanej stavbe na [REDACTED] k. ú. [REDACTED] v prospech zabezpečeného veriteľa [REDACTED] vymazané, správca uvedené nezistil, Správca nevyhodnotil predmetnú Darovaciu zmluvu, a hoci hmotnoprávny úkon preukazuje neexistenciu záložného práva podľa predmetnej záložnej zmluvy [REDACTED] v prospech [REDACTED], predsa katastrálny odbor pri tomto právnom úkone, pri predmete bytu a nebytového

priestoru v podielovom spoluvlastníctve k domu, vedie v časti „C“ [REDACTED] k. ú. [REDACTED] [REDACTED] archu záložného práva k nehnuteľnostiam vo vlastníctve Úpadcu v podiele 1/1...».

Sťažovateľ ďalej uvádza, že správca konkurznej podstaty ho 26. novembra 2008 vyzval, aby „do 30. dní od doručenia tejto výzvy uviedol dôvody a predložil dôkazy, ktoré zapísanie jeho majetku do súpisu vylučujú. (Správca nekoná v súlade s § 79 ods. 1 ZoKR, pred tým, ako zapísal majetok Navrhovateľa do súpisu podstát, ak katastrálny odbor až dňa 19. 09. 2008 zapísal vlastnícke právo Navrhovateľa – Sťažovateľa na [REDACTED] – k. ú. [REDACTED], nevyzval Navrhovateľa na zaplatenie pohľadávky za Úpadcu, resp. na zloženie ceny jeho predmetu vlastníckeho práva, a procesne Navrhovateľa – Sťažovateľa nepoučil, komu má adresovať dôvody a komu má doručiť dôkazy...

Stav právnej neistoty trvá, Navrhovateľ – Sťažovateľ má za to, 30. dňová lehota na podanie vylučujúcej žaloby neplynie. Okresný súd v Banskej Bystrici je v tomto smere nečinný a dohľad nad činnosťou správcu nevykonáva.

... Dňa 12. 12. 2008, po zápise majetku Navrhovateľa – Sťažovateľa do súpisu podstát, Správca právnym predchodcom Navrhovateľa – Sťažovateľa v žiadosti o poskytnutie súčinnosti oznamuje, že zistil, že napriek Darovacej zmluve [REDACTED] sú vlastníckymi garáže (?) (hoci z [REDACTED] to nevyplýva) a podľa čl. III. bod 2 Dohody kúpna cena medzi úpadcom a nimi bolo dohodnutá v Zmluve o postúpení práv a povinnosti zo dňa 11. 12. 2003, hoci bola dohodnutá v Zmluve o zmluve zo dňa 16. 08. 2002. Ani takéto zistenie Správcu, po zápise Navrhovateľovho majetku do súpisu, pre neho neznamena, že Dohoda nie je ich nadobúdacím titulom... Okresný súd v Banskej Bystrici nevie o čom rozhoduje, je v prieťahoch konania, ak ani na základe tohto dôkazu nedal pokyn Správcovi na vymazanie Navrhovateľovho majetku zo súpisu... Správca odo dňa prihlásenej prihlášky rodičov Navrhovateľa, od 27. 12. 2007, v ktorej je to uvedené nezistil (?), a predsa ich pohľadávku poprel. Všetci sme si pred zákonom rovní.“

Zo sťažnosti tiež vyplýva, že okresným súdom je vedené konanie pod sp. zn. 27 Cbi 37/2008 o určenie pravosti pohľadávky právnych predchodcov sťažovateľa – jeho rodičov, ktoré v čase podania sťažnosti nebolo skončené.

Sťažovateľ uvádza, že 5. januára 2009 doručil správcovi podanie označené ako žaloba a v záhlaví uviedol okresný súd ako adresáta. V predmetnom podaní uviedol „dôvody a dôkazy“, ktoré odôvodňujú vylúčenie jeho majetku zo súpisu majetku podstát. Sťažovateľ ďalej uvádza:

„Správca toto podanie nesprávnym úradným postupom nevyhodnotil ani ako dôvody a dôkazy, ktoré vylučujú zapísanie majetku do súpisu podstát zo spornou poznámkou, a žalobu ani na Okresný súd v Banskej Bystrici neodstúpil, má za to, že žiadne dôvody a dôkazy Navrhovateľ na základe jeho výzvy Správcovi nedoručil, preto je jeho právo prekludované...“

Stav právnej neistoty Navrhovateľa – Sťažovateľa trvá, má za to, podal v lehote 30 dní dôvody a dôkazy, ktoré vylučujú jeho majetok zo súpisu, Správca bol povinný ich vyhodnotiť s odbornou starostlivosťou, podanie sa posudzuje podľa obsahu a nie podľa označenia... Ak si Správca nebol istý, mal Navrhovateľa – Sťažovateľa vyzvať na súčinnosť. Ak Správca nezistil, že to nie sú dôvody a dôkazy, bol povinný to Navrhovateľovi – Sťažovateľovi oznámiť, uviesť dôvody a dôkazy, pre ktoré dôvody a dôkazy Navrhovateľa – Sťažovateľa neuznáva, t. j. Správca od 5. 01. 2009 do podania tejto ústavnej sťažnosti Navrhovateľovi – Sťažovateľovi neoznámil, z ktorého dôvodu nie sú to dôvody a dôkazy vylučujúce zapísanie Navrhovateľovho – Sťažovateľovho majetku do súpisu podstát, neposudzoval tieto dôvody a dôkazy, a ak to Navrhovateľovi – Sťažovateľovi neoznámil, mal túto žalobu bezodkladne odstúpiť Okresnému súdu v Banskej Bystrici...“

... Dňa 3. 07. 2009 Správca svojvoľne uverejnil v OV č. [REDAKOVANÉ] zápis o výmaze poznámky o spornom zápise, z dôvodu tretia osoba neuplatnila právo vylučujúce majetok zo súpisu majetku podstát v zákonnej lehote podľa § 78 ods. 2 ZoKR.

... Dňa 6. 07. 2009 Správca žiada Okresný súd v Banskej Bystrici č. k. 2 K 18/2007 o zaujatie stanoviska – dohľadu súdu nakoľko [REDAKOVANÉ] neuplatnil v prekluzívnej lehote žalobou na príslušnom súde právo vylučujúce zapísanie majetku do súpisu majetku podstát...“

Následne sťažovateľ uvádza, že z opatrnosti podal okresnému súdu 9. septembra 2009 opakovane žalobu o vylúčenie veci zo súpisu podstát. Konanie o predmetnej žalobe je vedené okresným súdom pod sp. zn. 27 Cbi 1/2009

a nie je právoplatne skončené. Okresný súd „pri skúmaní procesných podmienok (§ 161 CSP, § 78 ods. 3 ZoKR) Uznesením konanie pre preklúziu tvrdeného práva Správcom nezastavil“.

Následne okresný súd napadnutým uznesením č. k. 2 K 18/2007-194 z 9. marca 2010 «dal pokyn Správcovi na speňaženie majetku Navrhovateľa a Správca zapísal majetok Navrhovateľa bez spornej poznámky už do oddelenej podstaty zabezpečeného veriteľa [REDAKOVANÉ], ako jeho majetok, ktorý môže byť hocikedy speňažený, hoci konanie č. 27 Cbi 1/2009 nie je právoplatne skončené, hoci konanie 26 Cbi 46/2008 nie je právoplatne skončené.

... Uznesenie č. k. 2 K 18/2007-194 zo dňa 9. 03. 2010, resp. jeho dohľad nie je Správcom Navrhovateľovi – Sťažovateľovi doručené, a hoci by bolo doručené, odvolať sa proti nemu nedá, ak by bolo doručené, Navrhovateľ – Sťažovateľ by mohol brániť svoje základné ľudské práva v zmysle čl. 13 Dohovoru...

... Pri predmete vlastníckeho práva Navrhovateľa – Sťažovateľa na [REDAKOVANÉ] k. ú. [REDAKOVANÉ] je vedená poznámka: „Poznamenáva sa vyhlásenie konkurzu úpadcu [REDAKOVANÉ] so sídlom [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] podľa uznesenia č. k. 2 K 18/2007-194 z 9. 3. 2010 – podľa § 76 ods. 1 zákona 7/2005 ZKR, majetok zapísaný do súpisu majetkovej podstaty, P1-455/10.“

... Spôsobom ustanoveným zákonom č. 7/2005 Z. z. si Zabezpečený veriteľ [REDAKOVANÉ] neprihlásil svoju pohľadávku, nie sú splnené procesné predpoklady speňaženia majetku Navrhovateľa – Sťažovateľa...

... Zmluva o zriadení záložného práva zo dňa 5. 11. 2002, [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] k. ú. [REDAKOVANÉ] je absolútne neplatná vo vzájomnej súvislosti.».

Sťažovateľ poukazuje na to, že okresný súd uznesením č. k. 27 Cbi 1/2009-423 z 9. apríla 2015 prerušil konanie do právoplatnosti rozhodnutia vo veci vedenej okresným súdom pod sp. zn. 11 C 60/2001 „o určenie, záložné práva nie je vzniknuté“.

Sťažovateľ ďalej uvádza:

„Napriek vyššie uvedenému, okresný súd Banská Bystrica dňa 6. marca 2015 vydal Uznesenie č. k. 26 Cbi/46/2008-832, ktorým súd konanie do právoplatného skončenia konaní vedených pred Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. č. 27 Cbi 46/2008, 26 Cbi/107/2008, 26 Cbi 115/2008, 26 Cbi 137/2008, 7 Cbi 4/2009 prerušuje, z dôvodu že sa v nich koná o predbežnej otázke absolútnej neplatnosti právneho úkonu Dohody..., ktoré Krajský súd v Banskej Bystrici Uznesením zo dňa 25. novembra 2015 č. k. 41 CoKR/27/2015-960, IČS: 6108206282 zrušil, (z dôvodu, Navrhovateľ – Sťažovateľ nie je ich účastníkom, konanie má vadu aj s poukazom na prihlášku veriteľa [REDAKOVANÉ])...

... Stav právnej neistoty Navrhovateľa – Sťažovateľa trvá, Správca do podania tejto ústavnej sťažnosti podľa § 79 ods. 1 ZoKR nevyzval Navrhovateľa – Sťažovateľa na zaplatenie pohľadávky za úpadcu, procesne ho neupozornil, ak zabezpečenú pohľadávku do 30 dní nezaplatí, Správca je povinný jeho majetok zapísať do súpisu. Na uhradenie 287.191.254,18.- Sk vyzval len jeho právnych predchodcov, a to v čase neexistencii záložného práva na [REDAKOVANÉ], ide aj o plnenie nemožné, výzva je podľa § 37 ods. 2 OZ v rozpore s čl. 13 Ústavy SR, ide o šikanóznny výkon práva, ani právni predchodcovia Navrhovateľa – Sťažovateľa, ani Navrhovateľ – Sťažovateľ nikdy nevlastnili celý predmet záložného práva, rozostavanú stavbu spolu s pozemkami, Navrhovateľ – Sťažovateľ ostáva v právnej neistote či takáto výzva môže založiť právo na zapísanie majetku do súpisu podľa § 2 K 18/2007, a či zakladá právo Správcovi vyzvať Navrhovateľa – Sťažovateľa na predloženie dôkazov vylučujúcich zapísanie majetku do súpisu podľa § 2 K 18/2007.

Pohľadávka z úverovej zmluvy č. [REDAKOVANÉ] zo dňa 23. 11. 2001 je premlčaná.

Pohľadávka z úverovej zmluvy č. [REDAKOVANÉ] zo dňa 20. 10. 1997 je premlčaná.

Pohľadávka zo zmluvy o úvere č. [REDAKOVANÉ] zo dňa 30. 06. 2001 v znení dodatkov je premlčaná,

Okresný súd v Banskej Bystrici č. 2 K 18/2007 Uznesením č. 194 od 9. 03. 2010 bráni Navrhovateľovi – Sťažovateľovi pred Okresným súdom v Banskej Bystrici č. k.

27 Cbi 1/2009 v konaní o vylúčení jeho majetku zo spornou poznámkou námietku premlčania vzniesť.

Okrem uvedeného, zabezpečené pohľadávky záložnou zmluvou zo dňa 5. 11. 2002, V-2485/2002 sú ku dňu 30. júna 2003 zaniknuté, a to v zmysle ust. § 879e ods. 2, ods. 3 OZ...

Záložná zmluva je absolútne neplatná, neobsahuje podstatnú náležitosť, určenie pohľadávky, číselným jej vyjadrením aj v spojení s ust. § 657 OZ, § 1 ods. 2 písmeno b) zákona č. 21/1992 Zb. o bankách...

Záložná zmluva nie je uzatvorená medzi záložným veriteľom, [REDAKOVANÉ] a medzi právnymi predchodcami Navrhovateľa – Sťažovateľa. Tí svoje práva nadobudli dňa 16. 08. 2002, pred vznikom záložného práva, vid' prihlášku, Navrhovateľov majetok nemá čo byť predmetom konkurzného konania č. 2 K 18/2007, Okresný súd v Banskej Bystrici nevie o čom rozhoduje...“

Na tomto základe sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd takto rozhodol:

«... Základné ľudské právo Sťažovateľa na súdnu ochranu, priznané v čl. 46 ods. 1 Ústavy..., základné ľudské právo na spravodlivý proces, priznané v čl. 6 ods. 1... dohovoru..., základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, priznané čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, základné právo na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy SR, základné ľudské právo pokojne užívať majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu... postupom Okresného súdu v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. č. 2 K 18/2007, a v konaní č. 2 K 18/2007 zo dňa 9. 03. 2010, za účasti správcu konkurznej podstaty [REDAKOVANÉ], správcu konkurznej podstaty úpadcu [REDAKOVANÉ] v „konkurze“ so sídlom [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], na konaní osobou zúčastnenou... porušené boli.

... Uznesenie č. k. 2 K 18/2007-194 zo dňa 9. 03. 2010 sa zrušuje,

... Sťažovateľovi sa priznáva finančné zadosťučinenie vo výške 4.000 - Eur,... ktoré je Okresný súd v Banskej Bystrici povinný sťažovateľovi... zaplatiť do 2 mesiacov odo dňa vydania nálezu.»

II.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

O zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti ide vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu alebo jeho rozhodnutím nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil navrhovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu alebo jeho rozhodnutím a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať taký návrh, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 110/02, I. ÚS 88/07).

Podľa konštantnej judikatúry ústavný súd nie je súčasťou systému všeobecných súdov, ale podľa čl. 124 ústavy je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Pri uplatňovaní tejto právomoci ústavný súd nie je oprávnený posudzovať právne názory všeobecného súdu a preskúmať ani jeho posúdenie skutkovej otázky. Úlohou ústavného súdu totiž nie je zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách. Posúdenie vecí všeobecným súdom sa môže stať predmetom kritiky zo strany ústavného súdu iba v prípade, ak by závery, ktorými sa všeobecný súd vo svojom rozhodovaní riadil, boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne. O arbitrárnosti (svojevôli) pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom by bolo možné uvažovať len v prípade, ak by sa tento natoľko odchýlil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam (mutatis mutandis I. ÚS 115/02, I. ÚS 12/05, I. ÚS 352/06).

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nesplnila podmienka podľa odseku 1, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Špecifickosť sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy spočíva okrem iného aj v tom, že k jej podaniu môže zásadne dôjsť až subsidiárne. Zmysel a účel zásady subsidiarity vyplýva aj z toho, že ochrana ústavnosti nie je a ani z povahy veci nemôže byť iba úlohou ústavného súdu, ale je takisto úlohou všetkých orgánov verejnej moci, v tom rámci predovšetkým všeobecného súdnictva. Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti inštitucionálny mechanizmus, ktorý nastupuje až v prípade zlyhania všetkých ostatných do úvahy prichádzajúcich orgánov verejnej moci.

Súčasťou stabilizovanej judikatúry ústavného súdu je aj právny názor, podľa ktorého princíp subsidiarity právomoci ústavného súdu je ústavným príkazom pre každú osobu. Preto každý, kto namieta porušenie svojho základného práva, musí rešpektovať postupnosť tejto ochrany a pred tým, ako podá sťažnosť ústavnému súdu, požiadať o ochranu ten orgán verejnej moci, ktorého kompetencia predchádza právomoci ústavného súdu (IV. ÚS 128/04).

Ústavný súd poukazuje na to, že sťažovateľ v sťažnosti uvádza, že jeho rodičia si prihlásili do predmetného konkurzu pohľadávku v sume 5 446 092,20 Sk, ktorá mala vzniknúť na základe zmluvy o budúcej zmluve o výstavbe domu zo 16. augusta 2002. Na tlačive prihlášky, ktorou si sťažovateľovi rodičia prihlásili predmetnú pohľadávku, je uvedené, že podmienkou vzniku tejto pohľadávky je nenadobudnutie vlastníckeho práva k bytu, ktorý sa mal nachádzať v špecifikovanej stavbe. V tom prípade pohľadávka predstavuje nimi vyplatenú zálohu na kúpnu cenu predmetného bytu. Následne sťažovateľ uvádza, že darovacou zmluvou z 1. apríla 2008 previedli sťažovateľovi rodičia vlastnícke právo k predmetnému bytu na sťažovateľa. Z argumentácie sťažovateľa ďalej vyplýva, že na špecifikovanej nehnuteľnosti – byte, podiele na spoločných častiach a zariadeniach domu a pozemkoch (ďalej aj „špecifikovaná nehnuteľnosť“) – viazne záložné právo v prospech [REDACTED], ktorým je zabezpečený záväzok dlžníka.

Zo sťažnosti vyplýva, že špecifikovaná nehnuteľnosť bola zapísaná do súpisu podstat ako majetok, ktorý zabezpečuje úpadcove záväzky [§ 67 ods. 1 písm. c) zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 7/2005 Z. z.“)] s poznámkou o spornom zápise (§ 78 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z.). Správca vyzval sťažovateľa podľa § 78 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z., aby uviedol dôvody a predložil dôkazy, ktoré zapísanie majetku do súpisu vylučujú, a následne bol vyzvaný, aby podal vylučovaciu žalobu.

Sťažnosť sťažovateľa obsahuje dve zásadné námietky:

- spochybňuje prihlásenú pohľadávku [REDAKOVANÉ], v rámci toho spochybňuje aj jej zabezpečenie, t. j. záložné právo, ktoré viazne na špecifikovanej nehnuteľnosti vo vlastníctve sťažovateľa;

- tvrdí, že špecifikovaná nehnuteľnosť nemala byť zaradená do súpisu majetku podstát – do oddelenej podstaty zabezpečeného veriteľa [REDAKOVANÉ].

Vo vzťahu k prvej námietke týkajúcej sa prihlásenej pohľadávky [REDAKOVANÉ] ústavný súd poukazuje na to, že popierať prihlásenú pohľadávku je oprávnený aj veriteľ prihlásenej pohľadávky písomným podaním u správcu na predpísanom tlačive – čo sa týka právneho dôvodu, vymáhateľnosti, výšky, poradia, zabezpečenia zabezpečovacím právom alebo poradia zabezpečovacieho práva (§ 32 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z.). Sťažovateľ sa v sťažnosti označuje ako právny nástupca svojich rodičov, pričom nie je zrejmé, či je právnym nástupcom vo vzťahu k prihlásenej pohľadávke v sume 5 446 092,20 Sk alebo právnym nástupcom v tom zmysle, že nadobudol špecifikovanú nehnuteľnosť, ktorá bola zapísaná do súpisu majetku podstát.

Ak by bol sťažovateľ právnym nástupcom svojich rodičov vo vzťahu k prihlásenej pohľadávke – v závislosti od momentu nadobudnutia tejto pohľadávky – mohol sám poprieť pohľadávku [REDAKOVANÉ]. Ak tak neurobil, je potrebné považovať sťažovateľovu sťažnosť za neprípustnú a možno ju z tohto dôvodu s poukazom na § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde odmietnuť. Pre úplnosť možno uviesť, že ak sťažovateľ nadobudol pohľadávku v čase, keď lehota na popieranie prihlásených pohľadávok uplynula, mohli túto pohľadávku poprieť jeho rodičia.

Ak by bol sťažovateľ právnym nástupcom svojich rodičov v tom zmysle, že sa stal v priebehu konkurzného konania vlastníkom majetku, ktorý zabezpečuje dlžníkove (úpadcove) záväzky, zo zákona č. 7/2005 Z. z. mu nevyplýva právo popierať prihlásenú pohľadávku iného veriteľa. Z tohto pohľadu je potrebné považovať sťažovateľovu sťažnosť za zjavne neopodstatnenú.

Ústavný súd nepovažoval za potrebné vyzvať sťažovateľa na to, aby spresnil svoje právne nástupníctvo, a tým aj jeho procesné postavenie v napadnutom konkurznom konaní, predovšetkým z dôvodu, že je zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom, a napokon aj z dôvodu, že akceptovateľnosť argumentácie sťažovateľa spochybňujúcej pohľadávku [REDACTED] – vzhľadom na okolnosti veci – nebola závislá od jeho konkrétneho procesného postavenia.

Pokiaľ ide o druhú námietku, t. j. námietku sťažovateľa, že špecifikovaná nehnuteľnosť nemala byť zaradená do súpisu majetku podstát do oddelenej podstaty zabezpečeného veriteľa [REDACTED], ústavný súd poukazuje na tvrdenie sťažovateľa, z ktorého vyplýva, že podal okresnému súdu vylučovaciu žalobu o vylúčenie veci zo súpisu majetku podstát podľa § 78 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z. s tým, že konanie vedené o tejto žalobe pod sp. zn. 27 Cbi 1/2009 nebolo v čase podania sťažnosti právoplatne skončené. Vychádzajúc z uvedenej skutočnosti ústavný súd dospel k záveru, že mu neprislúcha rozhodovať o tejto časti sťažnosti, keďže sťažovateľ má k dispozícii iný dostupný právny prostriedok nápravy v systéme všeobecných súdov, t. j. jeho sťažnosť je v tejto časti s poukazom na § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde neprípustná.

Ústavný súd ďalej uvádza, že pokiaľ ide o namietané porušenie základného práva sťažovateľa na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 ústavy, zo sťažnosti sťažovateľa nevyplýva taká argumentácia, ktorá by naznačovala možnosť vysloviť porušenie týchto základných práv sťažovateľa postupom okresného súdu v napadnutom konaní, preto v tejto časti ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľa ako zjavne neopodstatnenú.

Pokiaľ ide o namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, sťažovateľ opakovane tvrdí, že postup okresného súdu spôsobuje jeho právnu neistotu, využijúc na to aj vyjadrenie svojho nesúhlasu s postupom, resp. procesnými úkonmi okresného súdu, ktorý vo vzťahu k správcovi podľa tvrdenia sťažovateľa nevykonáva nad ním dostatočný dohľad. Bez toho, aby sťažovateľ bližšie a zrozumiteľne identifikoval zbytočné prietahy, bez náležitej argumentácie tvrdí, že v napadnutom konaní dochádza porušeniu jeho základného práva

na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov. Túto časť sťažnosti vyhodnotil preto ústavný súd ako zjavne neopodstatnenú, čo bolo dôvodom na jej odmietnutie.

Sťažovateľ namieta porušenie označených práv podľa ústavy, dohovoru a dodatkového protokolu postupom okresného súdu v napadnutom konaní a jeho uznesení č. k. 2 K 18/2007-194 z 9. marca 2010. Sťažovateľ k sťažnosti napriek svojmu kvalifikovanému právnomu zastúpeniu v konaní pred ústavným súdom napadnuté uznesenie nepriložil. Pritom z § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde jednoznačne vyplýva, že k sťažnosti sa pripojí kópia právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu. Zo zistenia ústavného súdu vyplýva, že uznesením č. k. 2 K 18/2007-194 rozhodol okresný súd 8. novembra 2007 o vyhlásení konkurzu na majetok dlžníka, ako aj to, že 9. marca 2010 okresný súd v napadnutom konaní nevydal žiadne rozhodnutie. Z uvedeného dôvodu bol dôvod na odmietnutie sťažnosti sťažovateľa v tejto časti pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí, ktoré sú explicitne ustanovené v § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde. Vzhľadom na kvalifikované právne zastúpenie ústavný súd sťažovateľa na odstránenie ani tohto nedostatku sťažnosti nevyzýval, primerane aplikujúc § 160 ods. 3 písm. b) a § 125 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v spojení s § 31a ods. 1 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. októbra 2017